

Práce usiluje o deskripci a teologické zhodnocení vztahu Českobratrské církve evangelické ke státu a společnosti v jednání jejích synodů. Jedná se o období let 1918–1968, od ustavení českobratrské církve po její XVI. synod, jež je v práci rozčleněno do tří částí. V každé části jsou postupně představeny vnější dějinné, politické a společenské podmínky, v nichž se církev nachází, a celková situace církve ve společnosti. Poté jsou nastíněny základní teologické a praktické problémy, jimiž se církev v rámci svého vztahu ke státu a společnosti musí zabývat, a následuje teologická reflexe a zhodnocení představené církevní praxe. Celá práce se svým pojetím zabývá otázkou, zda českobratrská církev v daném období plnila své poslání vůči společnosti a do jaké míry přitom zůstala věrna svému universálnímu založení, resp. do jaké míry ztotožnila své poslání s dobovými nároky společenskými a státními.